

Steenstrup: Jeg skal kun tillade mig, ligeoverfor hvad den høitærede Minister httrede, at erklære, at jeg finder mig fuldkomment overbevist om, at der aldeles ingen Hindring vil frembyde sig for at udskrive Valg. Den Bemærkning, jeg har gjort, sigter paa en Maade kun til Redactionen, idet jeg mener, at Lovens Ord ikke stemme aldeles nøie med, hvad der er gjældende Regel for Diebliffet. Naar Regjeringen strax efter Lovens Udstedelse udskriver Valg, er jeg overbevist om, at der ikke fra Beboernes eller Andres Side vil gjøres den ringeste Modstand derimod.

Raben: Med Hensyn til, hvad den høitærede Minister udtalte, nemlig, at det meget godt kunde lade sig gjøre at ordne Valgene iforveien, maa jeg aldeles støtte ham, og jeg maa benytte Leiligheden til at bringe ham min Tak, fordi han allerede for længere Tid siden har bevirket, at Nørre Thystrup Herred allerede paa en Maade er repræsenteret i Veile Amtsraad, idet der i Efteraaret er valgt to Tillidsmænd, som i de Sager, der særlig angaa Nørre Thystrup Herred, have taget Sæde i Veile Amtsraad.

Da Ingen videre begjærede at httre sig, fattes Lovforslagets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 59 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommande Tirsdag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af: Forslag til Lov om Handelspladsen i Marstal's Nærings- og kommunale Forhold. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1561—62.)

Steenstrup: Værede Medlemmer, som have gennemlæst de meget vidtløftige Motiver, der have ledsaget dette Lovforslag, ville derved have gjort sig bekendte med de indviklede Forhold, som i det Hele have gjort sig gjældende i Hertugdømmet Slesvig. Jeg skal imidlertid ikke gaare videre ind paa Motiverne i saa Hen-

seende, men strax holde mig til Lovforslaget. Af Motiverne fremgaaer iøvrigt jo strax klart, at den eneste omfangsrige Næringsfilde, som findes i Marstal, er Søfart, og at al anden Næring reducerer sig til en høj Grad af Ubetydelighed. Det er ogsaa indlysende, at naar der paa en lille Ø, der neppe udgjør 1½ Qvadratmil, er foruden en Kjøbstad en Handelsplads, saa kan der kun være meget lidt Opland, meget liden Kjøbmandshandel og meget liden Haandværksdrift, uden forsaavidt de ere knyttede til selve Handelspladsens Beboere. Jeg sagde, at hele Øen udgjør 1½ Qvadratmil; men den Deel af Øen, som af Naturen er tildeelt Marstal, — den er nemlig skilt i to Dele, som kun holdes sammen ved et Stykke Land, der ikke er bredere end en Landevei —, er kun ¼ Qvadratmil, og det er altsaa soleklart, at Oplandet er saa godt som aldeles intet. Det er altsaa Søfarten, som ene og alene er den Rilde, hvorfra denne Befolning paa omtrent 3,000 Mennesker skal leve, og det er da klart, at enhver Ordning, som griber forstyrrende ind i Søfarten og indvirker hindrende paa den frie Søfart, i høj Grad maa genere Beboerne. Det fremgaaer ogsaa af Motiverne, at Regjeringen har havt den rigtige Ansuelse, at der paa dette Sted ikke er nogen Rigdom eller Velstand samlet, og det er i Virkeligheden ogsaa i høj Grad Tilfældet, at man der lever fra Haanden i Munden. Men paa den anden Side maa det erkjendes, at det er et Sted, hvor der hersker en Drift, en Arbeidsomhed og en Kraft, som jeg saa maa sige, der ikke kan andet end vække Beundring, ligesom ogsaa Flækkens Skibsbyggeri, og for sig, forholdsvis taget, er noget ganske Storartet. Jeg skal tillade mig at holde fast ved den Ansuelse, Ministeriet har udtalt, om, at der for denne Handelspladses Vedkommende ikke kan være Tale om nogen almindelig Velstand, altsaa, at man maa vel tage sig i Agt for at lægge Hindringer iveien for dens eneste Næringsfilde: Søfarten. Det er ogsaa klart, — jeg veed ikke om noget af de værede Medlemmer har været i Marstal, men jeg betvivler det —, at denne Flække ligner ikke nogen Kjøbstad; den ligner end ikke i nogen Henseende de øvrige Flækker her i Landet, men er med Hensyn til